

God gaat met Fokke en Annie mee. Jozua 1:9 geeft hen vertrouwen

Trouwtekst van 29 april 1976

MIJN BIJBELVERS

Lodewijk Born

Buitenpost | Annie (65) en Fokke (66) Rekker trouwden op 29 april 1976. Toen kregen ze als trouwtekst Jozua 1:9 mee van ds. Jaap Jonkman. Daar zijn ze hem nog altijd dankbaar voor.

Annie en Fokke Rekker wonen in Buitenpost. Ze zijn niet echt honkvast, zo blijkt uit een opmerking van Fokke. „We binne yn ús libben al tsien kear ferhuze. Mar altyd hawwe wy field dat God mei ús mei gie.” Inmiddels zijn ze 46 jaar getrouwd. Ze kennen elkaar al bijna vijftig jaar.

Ringo Bar

Fokke komt oorspronkelijk „fan Twizel”, Annie „fan Feanwâlden”. Ze groeien allebei op in een kerkelijk betrokken gezin. Het is begin jaren zeventig – ze zijn zeventien jaar – als ze elkaar leren kennen. „Yn de Ringo Bar yn Feankleaster. Dêr seagen wy elkoar foar it earst”, vertelt Annie. Het is een populaire uitgaansgelegenheid. Het is niet direct die eerste avond ‘aan’. Maar twee weken later, als ze elkaar weer zien, wêl. „Doe wie it drekt klear. Wy hiene ferkearing.”

Het is nog wel even iets om dat thuis ook ‘goedgekeurd’ te krijgen. Want een christelijk-gereformeerde jongen met een doopsgezind meisje, dat was in die tijd niet vanzelfsprekend. Fokke: „Foaral ús heit wie der net foar.” Doopsgezinden, die waren immers ‘vrijzinniger in de leer’.

Maar het helpt al snel dat Annie gewoon op zondag mee gaat naar de Christelijke Gereformeerde Kerk in Drogeham. „Dêr wie in hiele protte jongerein én in jonge dûmny: Jaap Jonkman. Dy nûge de jongerein faak nei de tsjinst út om te bliuwen. Meilkoar koffjedrinke en dêrnei sop ite.” Jonkman – het is zijn eerste gemeente – bouwt een hechte band op met de jongeren.

Op 18 januari 1976 doen Fokke en Annie openbare belijdenis van hun geloof. Drie weken na hij in militaire dienst ging. Jonkman is blij dat hij Fokke met die persoonlijk afgelegde gelofte aan God de „grutte wrâld” in kan sturen, zo weet Annie.

Toestemming vragen

Na drie jaar verkering trouwt het stel. Ze zijn dan beiden twintig. Ze moeten allebei hun ouders nog om toestemming vragen, want ze zijn nog niet meerderjarig. „Mar wy woene net langer wachtsje.”

Op 29 april 1976 staan ze in het ge-

Fokke en Annie Rekker, met de bijbel die ze op 29 april 1976 kregen bij hun huwelijksdienst. Foto: Marcel van Kammen

meentehuis en nog diezelfde dag knielen ze ook op het knielbankje in de christelijke gereformeerde kerk van Drogeham.

Zegen

Ds. Jaap Jonkman legt hen de handen op en zegent hen. Als trouwtekst krijgen ze Jozua 1:9 mee, uit de *Statenvertaling*: ‘Heb Ik het u niet bevolen? Wees sterk en heb goeden moed, en verschrik niet, en ontzet u niet; want de HEERE, uw God, is met u alom, waar gij heengaat’.

Ooit stond de tekst ingebrand op een houten triplexbordje, en hing het zichtbaar in huis. „Mar wy binne it kwytrekke. It wie ek net sa’n hiel kreas plankje”, zegt Fokke. Nee, Jozua 1:9 is vooral gegrift in hun

bôle nearne nei.” De tekst is op veel momenten in hun leven belangrijk geweest, vertelt Annie. Bijvoorbeeld toen hun dochter Moniek op tweejarige leeftijd de ernstigste vorm van hersenvliesontsteking had.

In 2011 beleeft het echtpaar ook een moeilijke periode. Fokke heeft last van hartklachten, mede door stress en somberheid – wat hij vaak in de wintermaanden ervaart. „Dat hie ek in soad ynfloed op ús relaasje”, vertelt Annie. Gelukkig blijkt het in het ziekenhuis loos alarm te zijn.

Annie gaat in dat jaar met een groep naar Engeland: naar het bezinningsoord Holy Island. Op een van de retraitsdagen volgt ze een workshop, die op het strand plaatsvindt. De geestelijk verzorger, die het leidt, vraagt onder meer om ‘wat je dwars zit in zee te werpen, je zorgen los te laten’. De laatste oefening is tegen een duinwand aan gaan zitten. In het helmgras, en in die rust ‘in je zelf keren’.

Op dat moment gebeurt er iets wonderlijks. Bij aanvang van de workshop heeft Annie een Engelstalige folder gekregen, waar ze nog geen acht op heeft geslagen. Dan begint ze te lezen: „Have I not commanded you? Be strong and courageous. Do not be afraid; do not be discouraged, for the Lord your God will be with you wherever you go.’ It wie ús troutekst yn it Ingelsk! Doe wist ik: sjoch, it komt wol goed. God is derby.”

Ze gaat terug naar het dorp en koopt

een ansichtkaart Ze schrijft daar – op Holy Island – aan Fokke wat haar is overkomen. „Ik krige dy kaart krekt foardat se wer thús wie.”

Het echtpaar kiest in het leven uiteindelijk voor een nieuw geloofspad. Ze verhuizen naar Feanwâlden en worden daar lid van de lokale doopsgezinde gemeente. Annie gaat theologie studeren aan de NHL in Leeuwarden en later aan het Doopsgezind Seminarie in Amsterdam.

Ze is nu voorganger bij de doopsgezinden. Ze ondersteunt praktisch en pastoraal de kerkelijke gemeente van De Westereen. Eerder was ze dominee in Rottevalle. Surhuisterveen en Damwâld. Heeft ze ooit zelf gepreekt over Jozua 1:9? „Nee, dat is hiel apart. Mar ik haw no wol tocht: ik kin it wolris dwaan.”

Santiago de Compostela

Ze hebben in 2019 het plan opgevat om een pelgrimsreis te maken: naar Santiago de Compostela. Maar kortgeleden kreeg Fokke te horen dat een van zijn heupen „fersliten” is. Alleen met pijnstillers kan hij nog goed fietsen. Nu denkt het echtpaar er over na wel te gaan, maar dan een kortere route te fietsen. „Dit is sa’n momint dat je wer tinke oan de wurden ‘uw God, is met u alom, waar gij heengaat’”, zegt Annie. „Wy moatte sjen wat foar paad oft God ús wiist. Mar wy witte; op Him kinne wy betrouwe.”

Dit is deel drie in de serie waarin lezers vertellen over hun favoriete Bijbelvers

Wy moatte sjen wat foar paad oft God ús wiist

Annie Rekker